

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 652/2025
17.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Радована Радовановића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Радована Радовановића – адвоката Душана Марковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 15.К.бр. 631/23 од 18.07.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1156/24 од 03.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 17.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Радована Радовановића – адвоката Душана Марковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 15.К.бр. 631/23 од 18.07.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1156/24 од 03.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 15.К.бр. 631/23 од 18.07.2024. године окривљени Радован Радовановић, поред окривљеног АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године и 2 месеца, те му је на основу члана 67. став 1. КЗ опозвана условна осуда изречена пресудом Првог основног суда у Београду К.бр. 1431/22 од 11.10.2022. године и узета као утврђена казна затвора од 3 месеца, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 године и 3 месеца. Према окривљеном Радовану Радовановићу изречене су мере безбедности одузимање предмета и обавезно психијатријско лечење и чување у здравственој установи и одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде у односу на овог окривљеног.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1156/24 од 03.12.2024. године усвојена је жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и пресуда Вишег суда у Београду 15.К.бр. 631/23 од 18.07.2024. године преиначена само у односу на окривљеног АА у погледу одлуке о казни, док су жалба јавног тужиоца Вишег

јавног тужилаштва у Београду у преосталом делу, као и жалбе бранилаца окривљених АА и Радована Радовановића одбијене као неосноване и пресуда Вишег суда у Београду 15.К.бр. 631/23 од 18.07.2024. године, у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Радована Радовановића – адвокат Душан Марковић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и сагласно члану 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначи у целини пресуду Вишег суда у Београду 15.К.бр. 631/23 од 18.07.2024. године.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу и, на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП. Наведену повреду образлаже наводима да је првостепени суд изрекао меру безбедности обавезног лечења и чувања у здравственој установи окривљеном Радовану Радовановићу, који је сходно изреци пресуде урачунљив, а да је комисијским судско-психијатријским вештачењем окривљеног Радована Радовановића од 03.07.2024. године утврђено да је способност окривљеног да схвати значај свог дела као и могућност да управља својим поступцима била битно смањена услед дијагностификоване душевне болести у време извршења кривичног дела које му се ставља на терет. По ставу одбране, имајући у виду да се мера безбедности обавезног лечења и чувања у здравственој установи изриче искључиво неурачунљивим лицима и лицима са битно смањеном урачунљивошћу под условима прописаним законом, дошло је до повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП.

На описани начин, иако се бранилац формално позива на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, која је законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, исти у суштини указује да је суд погрешно изрекао меру безбедности и тиме учинио повреду закона из члана 441. став 2. ЗКП.

У преосталом делу захтева за заштиту законитости бранилац указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, износећи сопствену оцену изведених доказа, превасходно одбране првоокривљеног АА, сопствено виђење одлучних чињеница које из тих доказа произлазе, супротно оцени, чињеничним утврђењима и закључцима суда изнетим у побијаним пресудама везаним за постојање саизвршилаштва. На повреду закона из члана 440. ЗКП бранилац окривљеног указује и наводима којима оспорава начин на који је опојна дрога била спакована и у вези са тим износи сопствену оцену доказа - извештај о форензичком прегледу лица места Кт 100-1313/2023, исказ полицијског службеника ББ и налаз и мишљење ДНК Центра за генетику од 18.08.2023. године.

Међутим, чињенично стање утврђено у правноснажној пресуди, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, као и повреда закона из члана 441. став 2. ЗКП, сходно одредбама члана 485. ЗКП, нису предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, нису дозвољени разлози, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Радована Радовановића – адвоката Душана Марковића, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић